

[H. F. Ulrichsen.]

Kronborg og Marienlyst helt nede ved Kysten opførte et stort Glasværk, paa et Sted, hvor der saa sandt ikke burde lægges nogen Fabrik. Eller tænk paa den Maade, hvorpaa man har bygget og stadig bygger paa naturskønne Steder her i Danmark.

Vi behøver ikke blot at gaa tilbage til den Periode, da man byggede Villaer i tyrkisk Stil i Nærheden af København, med baade Minareter og Kupler, vi har for ikke saa længe siden set, hvorledes man i Skagen ved selve Stranden har bygget en siamesisk Pagode. Naturligvis er saadan noget meget kønt, naar man ser det i Tivoli, men nogen større Grund til at opføre kinesiske Pagoder eller tyrkiske Minareter og Moskeer ved den danske Strandbred er der ikke; jeg synes, at det vidner om Smagløshed, og at det er det bedste Bevis for, at det er nødvendigt, at der visse Steder her i Landet skrider ind og stoppes for den Slags Misbrug af Ejendomsretten, for det synes jeg, man har Lov til at kalde det.

Bestemmelsen om de 300 m Byggelinie for Skovenes Vedkommende er en endnu mere haardhændet og rigoristisk Bestemmelse end Bestemmelsen om de 100 m for Strandens Vedkommende. Denne Bestemmelse vil det sikkert i stort Omfang være umuligt at gennemføre, og derfor er det ogsaa bebudet, at der skulde være rigeligt med Dispensationer. Men hvis man tænker sig en Række Dispensationer, var det saa ikke naturligere at vende det hele om og sige, at Fredningsnævnet kunde i de og de Tilfælde fastsætte en saadan Linie, end at have denne Bestemmelse om de 300 m som det principale?

Hvis vi ser paa det i Praksis, er det saaledes, at der er mange Steder, hvor Bygning af Huse i Skovbrynet kan være af stor Skønhedsværdi. Vi kan blot tænke paa visse Bygninger Nord for Humlebæk i Skovbrynet eller paa de Skovløberhuse, som Staten har anlagt i Dyrehavens Kant. Der er ingen, der mener, at disse Villaer og Skovløberhuse er skæmmende for Landskabet. Til Gengæld er der, det maa indrømmes, Steder, hvor der syndes meget groft ved Opførelsen af Cementkasser paa naturskønne Steder i Nærheden af Skove. Selv i Nærheden af Nationalparken ved Ræbild har man bygget paa en efter mit Skøn ganske uforsvarlig Maade, og vi kan vist alle sammen være enige om, at den store hvide Bebyggelse ude ved Klampenborg eller den projekterede høje Bebyggelse ved Skodsborg er Overgreb mod Naturen. Det er en Bebyggelse, som de allerfleste

vil protestere imod og vil finde ganske urigtig, saa Bestemmelser maa der til, men de maa være smidige, der maa tages mere Hensyn til Ejerne, og de maa indskrænkes til at gælde de Tilfælde, hvor de er absolut nødvendige.

Derimod er der øjensynlig fra alle Sider Enighed om at hilse med Glæde den skærpede Formulering af Bestemmelserne vedrørende Friluftsklamer. Friluftsklamerne kunde indskrænkes allerede efter Loven af 1917; i Udvalget i 1926 gik vi væsentlig videre, end man var gaaet i Loven af 1917. Der var et vist Tidspunkt, da der langs vore Landeveje blev opsat den ene Rædselsfigur, den ene Rædselsplakat efter den anden. Vi kan f. Eks. mindes den Øgle-skikkelse, der stod ude ved Kongevejen, vi kan mindes en hel Bunke andre lignende Papmachéfigurer, som blev stillet op rundt omkring. Visse store Firmaer gik saa imod denne overhaandtagende Natureklamering. Jeg skal nævne, at Bryggerierne nægtede at være med og derigennem bidrog til at stoppe den overhaandtagende Friluftsklamering.

Det er naturligvis ikke helt hørt op. Det er aftaget noget, efter at Færdselsloven af 1932 af færdselsmæssige Grunde indskrænkede Muligheden for at sætte saadanne Plakater op lige langs med Landevejen. Men jeg vil dog nævne, at man i dette Øjeblik i store Dele af Landet ser nogle langt fra skønne Plakater af en Mand, der barberer sig og i den Anledning staar med Selerne ned ad Ryggen. Det kan jo være et meget morsomt Billede som Reklame i en Avis, men ude i Naturen ser de paagældende Plakater langt fra godt ud, og derfor tror jeg, at man med fuld Ret, i samme Grad som man vender sig mod Pornografien i Kioskvinduene, kan vende sig imod Naturpornografien. Og det er Naturpornografi at sætte den Slags op paa de skønne Steder her i Landet.

Jeg ser ligeledes med stor Glæde paa de forskellige Bestemmelser, som vil gøre, at man kan skride ind imod Besudling af Naturen. Tænk blot paa Billedet af Drachmanns Grav, der jo saa ud som en Mødding! Jeg kan i den Forbindelse nævne, at Københavns Politi har været interesseret i tilsvarende Bestemmelser i Politivedtægten vedrørende Forbud mod Henkastning af Affald langs Strandbredderne inden for Københavns Omraade.

Jeg vil til Slut sige, at vi for vort Vedkommende med allerstørste Glæde ser paa Bestemmelsen om Udarbejdelsen af en Fredningsplan for hele Landet. Der skal